

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4Csp/128/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616207930
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2017:4616207930.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom Slnčná 765/3, 900 45 Malinovo, IČO: 42 174 902, proti žalovanej: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., J. XXXX/XX, o zaplatenie 1.961 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 935 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 585 eur od 30.12.2012 do zaplatenia a s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 350 eur od 30.01.2013 do zaplatenia v splátkach po 100 eur mesačne s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietla.

Súd žalovanú na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu nezaväzuje.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.961 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.265 eur od 30.12.2012 do zaplatenia a zo sumy 696 eur od 30.01.2013 do zaplatenia z titulu náhrady škody, ktorá mu vznikla tým, že dňa 19.08.2011 na základe zmluvy o úvere č. 403800506 uzavretej so žalovanou poskytol žalovanej úver vo výške 700 eur, ktorý sa zaviazala vrátiť spolu s poplatkom vo výške 680 eur a dňa 24.10.2011 na základe zmluvy o úvere č. 403800571 poskytol žalovanej úver vo výške 350 eur, ktorý sa zaviazala vrátiť spolu s poplatkom vo výške 346 eur, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 2T/148/2013 - 170 zo dňa 19.12.2013 bola žalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu úverového podvodu a žalobca bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

2./ Žalovaná uviedla, že v r. 2011 jej boli poskytnuté dva úvery, pričom zástupkyňa spoločnosti vedela, že má aj iné úvery a napriek tomu jej dala ďalšie úvery. Nepýtala sa jej na aký účel úvery potrebuje a teda ani nevie, čo bolo uvedené v zmluve ako účel úveru. Úvery potrebovala na zaplatenie predchádzajúcich úverov a takto nahrádzala jeden úver ďalším úverom. Je pravdou, že voči nej boli vedené exekúcie kvôli týmto úverom, avšak tieto boli zastavené. Doposiaľ zaplatila iba jednu splátku v sume 115 eur na úver a nepamätá si, či niečo zaplatila aj na ďalší úver. V súčasnej dobe by mohla škodu splácať len po 100 eur mesačne, keďže má exekúcie na plat a z tohto jej zostane iba suma 396 eur.

3./ Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej ako aj oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp.zn. 2T/148/2013 a predloženými dokladmi a zistil, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 19.08.2011

zmluvu o úvere č. 403800506, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 700 eur a žalovaná sa zaviazala zaplatiť úver spolu s poplatkom vo výške 680 eur v 12 mesačných splátkach po 115 eur počnúc dňom 20.09.2011, pričom podľa zmluvy úver mal byť poskytnutý na výkon zamestnania. Žalovaná z tohto úveru doposiaľ zaplatila iba jednu splátku vo výške 115 eur. Zároveň sporové strany dňa 24.10.2011 uzavreli ďalšiu zmluvu o úvere č. 403800571, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 350 eur a žalovaná sa zaviazala zaplatiť úver spolu s poplatkom vo výške 346 eur v 12 mesačných splátkach po 58 eur počnúc dňom 20.11.2011, pričom podľa zmluvy úver mal byť poskytnutý na výkon zamestnania. Z tohto úveru žalovaná nezaplatila ani jednu splátku. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 2T/148/2013 - 170 zo dňa 19.12.2013 bola žalovaná uznaná vinnou, že dňa 18.08.2011 uzatvorila úverovú zmluvu č. 403800506 so žalobcom za účelom poskytnutia úveru vo výške 700 eur napriek tomu, že od začiatku vedela, že svoj záväzok nebude schopná splácať a zároveň dňa 24.10.2011 uzatvorila úverovú zmluvu č. 403800571 za účelom poskytnutia úveru vo výške 350eur, čím spáchala prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr.zákona a za to jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok. Žalobca ako poškodený bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie a uvedený rozsudok sa stal právoplatným dňa 19.12.2013.

Podľa § 9 ods.1 Zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ods.2 písm.i/ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny, podľa písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a podľa písm. j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

Podľa § 11 ods.1 písm.a/ Zákona č.129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods.1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm.a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods.1 a podľa písmena b/ ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa §-u 442 ods.1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

4./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 1.961 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody je dôvodná iba čiastočne. Je nesporné, že žalovaná bola v trestnom konaní uznaná vinnou z prečinu úverového podvodu, pri ktorom žalobcovi spôsobila škodu a žalobca bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie a teda vzhľadom na právoplatné rozhodnutie súdu v trestnom konaní základ nároku na náhradu škody bol daný,

keďže žalovaná porušila právnu povinnosť a spáchala prečin, za ktorý bola právoplatne odsúdená. Súd však pri svojom rozhodovaní o náhrade škody musel zisťovať výšku náhrady škody, keďže žalovanej bol na základe zmluvy o úvere poskytnutý úver vo výške 700 eur a vo výške 350 eur a súd sa z tohto dôvodu musel zaoberať úverovými zmluvami uzatvorenými medzi stranami dňa 19.08.2011 a 24.10.2011 a následne posudzovať výšku náhrady škody. Strany síce uzavreli zmluvy o úvere, ktoré podľa všeobecných podmienok poskytnutia úveru je potrebné posudzovať podľa Obchodného zákonníka a to ustanovení § 497 a nasl. ObZ, avšak podľa názoru súdu v tomto prípade ide o spotrebiteľský úver, ktorý je potrebné posudzovať podľa príslušných právnych predpisov účinných v čase uzavretia zmluvy a to hlavne podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. V zmluve o úvere je síce uvedené, že úver sa poskytuje na výkon zamestnania, avšak v skutočnosti bol žalovanej úver poskytnutý na uhradenie jej iných dlhov, čiže jednalo sa o úver v hotovosti, ktorý bol bezúčelový a uvedenú skutočnosť potvrdila žalovaná vo svojej výpovedi a zhodným spôsobom vypovedala aj v trestnom konaní. Súdu je z rozhodovacej praxe známe, že žalobca prostredníctvom svojich obchodných zástupcov uzatváral zmluvy o úvere so spotrebiteľmi, pričom bez ich vedomia alebo náležitého poučenia v zmluvách o úvere vyznačoval účel ich poskytnutia buď na výkon zamestnania alebo povolania a ak niekto zo spotrebiteľov disponoval živnostenským oprávnením, tak do zmluvy o úvere uvádzal pridelené IČO živnostníka a ako účel úveru výkon podnikania. Takýmto spôsobom sa žalobca snažil zabezpečiť, aby v prípadnom súdnom spore bola zmluva o úvere posudzovaná len podľa Obchodného zákonníka bez toho, aby súd skúmal náležitosti zmluvy, ktoré by zmluva musela mať v prípade, keď zmluvu uzatváral s dlžníkom v pozícii spotrebiteľa. Keďže v tomto prípade žalovaná zmluvy uzatvárala ako spotrebiteľ a úver nepotrebovala na výkon zamestnania, ale na splatenie iných dlhov, tak súd zmluvy o úvere zo dňa 19.08.2011 a 24.10.2011 posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z., pričom zistil, že tieto zmluvy neobsahujú údaje o konečnej splatnosti úveru, o úrokovej sadzbe, a ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, čo sú v podstate základné náležitosti, ktoré spotrebiteľská zmluva o úvere okrem iných musí obsahovať. Keďže skúmané zmluvy o úvere tieto náležitosti neobsahujú, tak podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúčelový a bez poplatkov a teda pokiaľ na základe zmluvy o úvere bola žalovanej poskytnutá suma 700 eur a suma 350 eur, tak bolo jej povinnosťou vrátiť finančné prostriedky v tejto výške a keďže uvedený úver bol poskytnutý na základe protiprávneho konania žalovanej, tak týmto konaním žalobcovi bola spôsobená škoda vo výške 1.050 eur a z toho dôvodu súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 935 eur z titulu náhrady škody spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 30.05.2011 do zaplatenia v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., nakoľko žalovaná sa dostala do omeškania s vrátením úveru a je povinná zaplatiť aj úroky z omeškania. Súd zohľadnil v prospech žalovanej, že z prvého úveru už uhradila jednu splátku vo výške 115 eur a túto odpočítala z celkovej výšky škody v sume 1.050eur. Vzhľadom na vyššie uvedené súd stanovil výšku náhrady škody na sumu 935 eur, pretože žalobcovi reálne bola spôsobená škoda v tejto výške tým, že na základe protiprávneho konania žalovanej poskytol úvery spolu vo výške 1.050 eur. Žalobca sa síce domáhal náhrady škody vo výške 1.961 eur, avšak súd jeho žalobu považoval za dôvodnú len do sumy 935 eur, pričom v časti o zaplatenie sumy 1.026 eur s príslušenstvom žalobe nebolo možné vyhovieť, keďže žalobcovi do tejto výšky škoda nevznikla s poukazom na skutočnosť, že úver bol bezúčelový a bez poplatkov a teda povinnosťou žalovanej bolo vrátiť sumu 1.050eur z čoho už sumu 115 eur zaplatila. Z uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti teda nad priznanú sumu 935 eur s úrokom z omeškania ako nedôvodnú zamietol a zároveň zaviazal žalovanú zaplatiť škodu v splátkach po 100 eur mesačne s prihliadnutím na jej žiadosť, keďže žalovaná by zrejme nebola schopná zaplatiť náhradu škody v hotovosti. Pri svojom rozhodovaní súd nemohol vykonať zníženie náhrady škody v zmysle § 450 OZ, keďže škoda bola spôsobená úmyselne protiprávnym konaním žalovanej.

5./ Žalobca bol v tomto konaní oslobodený od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. j/ zákona č. 71/1992 Zb. a keďže jeho žalobe bolo vyhovené do sumy 935 eur, tak žalovaná by v zásade mala zaplatiť súdny poplatok z tejto sumy, avšak žalovanej súd na pojednávaní dňa 14.03.2017 priznal oslobodenie od súdnych poplatkov a preto podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. žalovanú na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu nezaviazal.

6./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania, nakoľko obe strany mali vo veci iba čiastočný úspech a to v podstate v polovici.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).